



Succesvol recept tijdens jaarvergadering

De Nederlandse Vereniging voor Land- en Tuinbouwjournalistiek (NVLJ) serveert tijdens de jaarvergadering een inmiddels befaamd recept. Na een kort huishoudelijk deel van de vergadering presenteren Henk Dokter en Marcel Henst hun versie van Barend & Van Dorp, het televisieprogramma dat ter ziele is, maar wordt overvleugeld door Dokter en Henst.

De ledenvergadering wordt gehouden op woensdag 12 september in De Peerdestal aan de Zutphensestraatweg 50 in het Gelderse Ellecom. Bij deze NVLJ Netwerk tref je de vergaderstukken aan. Na afloop van de jaarvergadering is er een aperitief en een diner. Voor dit laatste onderdeel wordt een bijdrage van 20 euro gevraagd.

NVLJ in rode cijfers

De Nederlandse Vereniging voor Land- en Tuinbouwjournalistiek (NVLJ) heeft in 2006 7.400 euro verlies gedraaid. Er was al rekening gehouden met rode cijfers, maar extra eenmalige uitgaven hebben het verlies vergroot. Het bestuur heeft een actieplan vastgesteld om de uitgaven meer in balans te brengen met de inkomsten. Overigens zit de NVLJ na dit verlies nog redelijk in de slappe was. Het eigen vermogen bedraagt nog krap 27.000 euro *Lees verder op pagina 4.*

Nepal en Haïti geen IFAJ-lid

Een adviescommissie van de IFAJ, de internationale koepel van agrarische journalisten, adviseert om de aanvragen van Nepal en Haïti voor een lidmaatschap van de af te wijzen. Een aanvraag van Rusland wordt tijdelijk geparkeerd, zo adviseert de commissie, waarvan NVLJ-voorzitter Hans Siemes de voorzittershamer hanteert. De adviezen van deze commissie kunnen niet altijd op applaus van NVLJ-leden rekenen.

Lees meer op pagina 4:

IFAJ haalt de teugels veel strakker aan rond persvrijheid en 'IFAJ verlangt van potentiële leden meer dan het kan bieden'

Roodbont in andere handen

Uitgeverij Roodbont in Zutphen is overgenomen door uitgeverij Tirion in Baarn. Directeur Ton de Haan draagt na dertien jaar het roer over aan Aernoud Oosterholt van Tirion. Zelf blijft Ton de Haan drie dagen per week voor Roodbont werken. De personeelssterkte van Roodbont blijft onaangetast.

Lees meer op pagina 3: 'Sexy Roodbont over naar uitgeverij Tirion.'

Ongenoegen over lange levertijd perskaarten

De NVLJ gaat bij de IFAJ de gang van zaken bij de aanmaak van de perskaarten aankaarten. De wachttijd is in sommige gevallen tot onaantvaardbare hoogte opgelopen. Dat leidt tot veel ongenoegen. De vertraging heeft drie oorzaken. Er gaat wat tijd verloren doordat de penningmeester van de NVLJ de aanvragen eerst een tijdje opspaat om zo een gebundelde aanvraag te kunnen doen. Vervolgens gaan de aanvragen naar het IFAJ-secretariaat in Finland. Op twee manieren gaat het hier fout. De aanvragen raken in het mailverkeer zoek of ze komen onvolledig aan. Pas veel later blijkt dat er wat mis is gegaan en dat opnieuw een aanvraag de deur uit moet. Die stokt dan weer omdat het secretariaat van de IFAJ wekenlang onbezet is. Pas na regelmatig aandringen komen de perskaarten per post aan. Vele maanden tot meer dan een half jaar zijn daarmee gemoeid.

Maat vol

Het is niet de eerste keer dat het zo moeizaam gaat. Voor de NVLJ is de maat vol. Tijdens de IFAJ-jaarvergadering in Tokyo zal de NVLJ-afvaardiging aandringen op wijziging van het systeem. Een optie is het overhevelen van het maken van de kaarten naar elk land apart. De IFAJ is daar geen voorstander van. Als elk land zijn eigen IFAJ-perskaarten gaat fabriceren, doet dat afbreuk aan de internationale acceptatie van de kaart. Bovendien ontbreekt elke controle. Welke nieuwe werkwijze er ook komt, absolute voorwaarde voor de NVLJ is dat de levertijd weer acceptabel wordt, dat wil zeggen binnen enkele weken tot één maand.

Schuivende grenzen ethiek koeienfoto's

Goed, beter, best. Jaap van der Knaap is met het artikel Grenzen aan de Fotografie winnaar geworden van de Alfred van Dijkprijs. Wat de jury betreft had de journalist van het vakblad Veeteelt zijn onderwerp nog wel wat scherper kunnen aanzetten. En zo hoort dat ook: winnaars zijn blij en jury's nooit tevreden.

Jaap van der Knaap vraagt zich in zijn uitverkoren stuk af hoe ver je mag gaan in het manipuleren van koeienfoto's. Zijn digitale bewerkingen iets anders dan het borstelen, kammen en scheren van de topfokkers?

"Een actueel thema", stelt juryvoorzitter Pieter Bos vast. "Van der Knaap zet de ethische dilemma's goed op een rij. Hij laat ook zien hoe snel belanghebbenden bereid zijn afstand te doen van hun oorspronkelijke principes. Hoe snel grenzen kunnen schuiven".

Voor de jury is het onderwerp 'foto-ethiek in de wei' in ieder geval een uiterst

verrassend thema. Bijzondere waardering krijgt de wijze waarop het betoog ondersteund is met beeldmateriaal. Toch blijft Pieter Bos hongerig: "Het thema had wel iets spannender uitgewerkt mogen worden".

Zeventig inzendingen

De inzenders voor de belangrijkste persprijs in Agrarisch Nederland hebben dit jaar de jury een hoop werk bezorgd. Het college van scherprechtters werd overspoeld met zeventig bijdragen. In 2005 bleef de teller steken bij twintig inzendingen.

"De nieuwe aanpak van het bestuur van de Nederlandse Vereniging voor Landbouwjournalistiek werkt", constateert Pieter Bos. "De prijsvraag leeft en het doel ervan wordt breed onderschreven in landbouwjournalistieke kring".

Bij de scheiding van kaf en koren kwam de jury niet zonder moeite tot acht nominaties. Jong talent genoeg. Ook al valt ook nog heel

veel te leren. Bos zou graag zien dat op de redacties meer aandacht komt voor de journalistieke begeleiding van jonge redacteurs.

Gouden grepen gingen naar het interview 'Boeren bij de Buren' (Jelle Feenstra), de grote productie 'Vergelijking Frites-aardappelen' (Karin Oonk-Nooren) en de multimediale bijdrage 'Oude rassen, nieuwe Toekomst' (Swanhilde de Jong). De aanmoedigingsprijs kwam in handen van Marleen van Sleuwen voor het artikel over euthanasie bij varkens.

De huldigingsbijeenkomst te Harderwijk op 12 juni werd verluchtigd met een inleiding van Arendo Joustra, hoofdredacteur van weekblad Elsevier. Zijn boodschap: omarm het internet maar hou de uitgevers in de gaten. Nieuws is nooit gratis en vergeet niet dat elke redactie zijn eigen ziel en historie heeft.

Theo Leoné

'Eens in je leven naar Japan'

Het kan soms raar lopen met de animo voor de IFAJ Congressen. Drie jaar geleden was alleen de voorzitter van de NVLJ present bij het congres in Zuid-Afrika. Dit jaar bestaat de delegatie uit dertien afgevaardigden. Niet eerder was de groep Nederlanders zo groot. "Japan heeft iets mysterieus. Een buitengewoon interessant land. Een high tech samenleving met een hoge ontwikkeling, geworteld in eeuwenoude traditie", verklaart Douwe Korting, redacteur van Nieuwe Oogst in Tilburg, zijn deelname. Hij is een van de drie jongeren, die met een subsidie van de NVLJ afreist naar het land van de Rijzende Zon. "Eens in je leven moet je in Japan zijn geweest. Die kans dient zich nu aan."

Tuinbouw onder de grond

Hij is vooral geïnteresseerd in de vraag hoe de kleinschalige land- en tuinbouw in Japan opereert vlakbij de grote steden. "Ze spreken

van urban agriculture. Ik wil zien hoe dat functioneert." Overigens zetten de Japanners bij dat kleinschalige de modernste technieken in. Ook dat fascineert. "Ik heb iets gelezen over tuinbouw onder de grond. Dat lijkt me zeer boeiend."

Wat hij aan de lezers van Nieuwe Oogst over Japan gaat voorschotelen, weet hij nog niet. Daarvoor zijn de overeenkomsten met de Nederlandse land- en tuinbouw niet zo groot. "Hoewel. Japan kent wel 500 producten waar ze gezondheidsclaims aan toekennen. Broccoli met dié claim, vlees met een andere claim. Misschien zitten daar aanknopingspunten. Ik zie wel. Het lijkt me een hele belevenis."

De 33-jarige redacteur hoopt ook journalistiek het een en ander op te steken van het wereldcongres van agrarische journalisten, onder meer door veel collega's te ontmoeten. "Ik ben benieuwd hoe anderen het doen, bijvoorbeeld met

internet. Lopen we voor of lopen we achter? Wat kunnen we ervan leren?" En hij hoopt ideeën voor artikelen op te doen.

Mede door de Japanreis van Douwe Korting komt het redactiekantoor van Nieuwe Oogst in Tilburg vanaf halverwege september grotendeels leeg te staan. Vanuit Tilburg gaan er drie journalisten naar het IFAJ-congres in Japan. Behalve Douwe Korting, gaan ook Janny Leggedoor en Herman van Dinther. Daarnaast is tuinbouwjournalist Janny Trouw met de agrarische jongeren mee op reis naar China en verblijft veehouderij-redacteur Jos Thelosen privé op de Filippijnen.

Sexy Roodbont over naar uitgeverij Tirion

Uitgeverij Roodbont is verkocht aan Tirion. Directeur Ton de Haan doet een stap terug en gaat verder als ontwikkelaar/adviseur van zijn troetelkind. Weg is de twijfel. Ton laat zijn creativiteit winnen van de manager in hem.

“November 1994 zijn we begonnen. Dertien jaar geleden al weer. De eerste titel? Moed en Ondernemersbloed. Uit mijn hart gegrepen”.

Ton kijkt terug. Roodbont heeft 75 nieuwe titels in de markt gezet. Tientallen buitenlandse edities verschenen. De productie loopt al aardig in de richting van de miljoen boeken. Parallel verzorgt Roodbont voor tal van klanten brokstukken communicatie.

“Roodbont is te groot geworden om de boekhandels links te laten liggen. Aan de andere kant is de uitgeverij te klein voor een eigen vertegenwoordiger voor de

boekhandel. Een kwestie van tafellaken en servet”.

Knagen

Gaandeweg begon de vraag te knagen: hoe nu verder. Hoe met de uitgeverij, hoe met Ton zelf? Om begin dit jaar de knoop door te hakken. Uit vijf uitgevers die wel belangstelling hadden voor Roodbont kwamen de te Baarn gevestigde collega's van Tirion bovendrijven.

“Als een bedrijf groter wordt, komt steeds meer management op je af. Ik ben geen beheerder, mijn ambitie ligt in het scheppen. Ik sta te popelen om zinvolle zaken te creëren”.

De contacten met de aspirant-kopers waren voor Ton de Haan soms als een warm bad. Van meerdere kanten kwamen welgemeende complimenten over de kwaliteit en ambitie van Roodbont. Verwondering klonk over de

intensiteit waarmee de uitgeverij de agrarische sector serieus neemt. “Zulke sexy uitgaven verwacht je meer bij de kookboeken, toch niet in de landbouw?”

Terwijl Ton de Haan overschakelt op een tempo van drie dagen per week Roodbont, neemt Aernoud Oosterholt van Tirion de directie van de uitgeverij in Zutphen over. De personeelssterkte blijft onaangestast. Op termijn krijgt Roodbont wellicht een vestigingsmanager.

Uitgever Tirion concentreert zich op de geïllustreerde non-fictiemarkt. Accenten liggen op het culinaire vlak, hobby's en de natuur. De decentrale aanpak, zonder al te veel te leunen op snelle bestsellers, past volgens De Haan prima bij Roodbont. Tirion maakt deel uit van de uitgevergroep NDC/VBK.

In het nieuws

‘Landbouwjournalistiek kan spannender’

Half augustus opende Milieudefensie een Landelijk Meldpunt Varkensflats. Door middel van dat meldpunt wil Milieudefensie een landelijk overzicht maken van ‘bouwplannen voor veefabrieken’. Behalve dat het meldpunt inzicht geeft in de ontwikkeling van de intensieve veehouderij in Nederland moet het er ook voor zorgen dat bezwaarmakers tegen de megabedrijven elkaar kunnen vinden en elkaar kunnen helpen.

Wouter van Eck is campagneleider bij Milieudefensie. Hij is lovend over de manier waarop regionale kranten het nieuws van het meldpunt hebben opgepakt. Over de vakpers, de landbouwbladen, is hij minder te spreken. “De regionale bladen hebben het heel goed opgepakt. Bij Tubantia, De Gelderlander, Brabants Dagblad en de Limburger haalden we de voorpagina met

een toelichting verderop in de krant. De Volkskrant heeft er over geschreven; Trouw en het Parool ook. Die publiciteit heeft ons veel meldingen op de internetsite opgeleverd.”

“Wat me bij de landbouwbladen opvalt is de summiere berichtgeving; als ze er al over schreven. Boerderij en Agrarisch Dagblad schrijven erg reactief. LTO en de NVV mogen vertellen wat ze vinden, wij komen nauwelijks aan het woord. De bladen veronderstellen dat hun lezers ons verhaal al uit de kranten kennen. Boerderij belt kamerleden om een reactie, maar die vormen geen representatief beeld van de Kamer, noch hebben ze een meerderheid.” Van Eck is verbaasd over de handelwijze van de bladen. “Ik houd die bladen redelijk bij. Meestal wordt daar volwaardige journalistiek bedreven. Maar nu op dit

onderwerp niet. Ik heb de indruk dat er kansen gemist worden. Rond de toekomst van de veehouderij woedt in Nederland een loopgravenoorlog. De landbouwpers kan daarin wat mij betreft een andere, spannender rol in spelen, dan ze nu doet.”
Leo Tholhuijsen

IFAJ haalt de teugels veel strakker aan rond persvrijheid

De IFAJ gaat nadrukkelijker de persvrijheid meewegen bij het toelaten van nieuwe landenorganisaties. Ook gaat er een streep door de organisaties, die al lid zijn, maar die op de zwarte lijst staan voor de persvrijheid. Dat is het voorstel, dat tijdens het IFAJ-congres in Japan in september aan de orde komt.

Een commissie onder Nederlands voorzitterschap heeft dat voorstel uitgewerkt. Of het plan de eindstreep haalt, hangt af van de discussies. De inschatting is dat het nog geen gelopen koers is. De consequenties zijn aanzienlijk. Op basis van het voorstel moet de IFAJ twee leden schrappen: Nepal en Haïti. Bovendien komt een aanvraag van Rusland om lid te mogen worden, voorlopig niet in aanmerking.

Serius werk

Die aanvraag was de reden om de discussie over de persvrijheid te starten. Jarenlang was er binnen de IFAJ geen discussie over dit onderwerp. Het ging zijn gangetje. De Russische aanvraag – en in het verlengde daarvan een mogelijke aanvraag van China – zette het onderwerp weer op scherp. De commissie stelt nu voor om de touwtjes strak aan te trekken. Persvrijheid is geen onderwerp om mee te sollen, meent zij.

De IFAJ moet er serieus werk van maken. Persvrijheid is een van de basisvoorwaarden om lid te kunnen worden van de internationale overkoepeling. Voor die voorwaarden verwijzen de statuten van de IFAJ naar het Internationale Pers Instituut (IPI). Het IPI, waarvan tal van journalistieke organisaties lid zijn houdt vier criteria aan: vrije toegang tot het nieuws, vrije verspreiding van het nieuws, vrije publicatie van kranten en vrijheid van het geven van meningen.

Lastig punt is dat het IPI eigenlijk geen 'zwarte' lijst heeft die aangeeft of een land wel of niet voldoet aan de regels van de persvrijheid. Ze hanteert wel een 'watch list' met een beperkt aantal landen, die in het afgelopen jaar de persvrijheid met voeten hebben getreden.

Zwarte lijst

De commissie stelt voor landen die op deze lijst staan te schrappen. Bovendien adviseert zij om de lijst van de organisatie Freedom House te hanteren. Deze organisatie fungeert als een soort waakhond over de vrijheid en democratie. Ze geniet internationale erkenning, onder meer van de VN. Het Freedom House verdeelt landen in drie categorieën: volledige persvrijheid,

gedeeltelijke persvrijheid en geen persvrijheid. Landen die op die laatste lijst staan wil de commissie weren.

Geen half lidmaatschap

Binnen de IFAJ leven er ook ideeën om die landen een soort half-lidmaatschap aan te bieden, zonder stemrecht en zonder bevoegdheid om de algemene vergadering bij te wonen. Het motief is het onderhouden van contact. De commissie wijst dat halve lidmaatschap van de hand. Regimes kunnen dat halve lidmaatschap aanvoeren als bewijs dat ze persvrijheid hanteren, onder het motto 'zie je wel de IFAJ heeft de nationale organisatie erkend'. De commissie laat wel de mogelijkheid open om journalisten en vertegenwoordigers van die landen als gast toe te laten bij de IFAJ-congressen.

Het commissievoorstel houdt verder in dat de IFAJ lid wordt van IPI. Verder stelt ze voor om de bestuursleden van de IFAJ rechtstreeks verantwoordelijk te maken voor het toezicht op de persvrijheid. De IFAJ moet ook werk gaan maken van het ondersteunen van agrarische journalisten in landen zonder persvrijheid. Hoe dat het beste kan wordt overlegd met het IPI.

Promotie voor NVLJ zorgt voor nadelig saldo

De NVLJ sluit 2006 af met een stevig nadelig saldo. Extra – eenmalige - activiteiten hebben dat tekort veroorzaakt. Het uitbrengen van brochures over de NVLJ en de Alfred van Dijkprijs waren de voornaamste 'schuldigen' van de overschrijding. Het bestuur heeft een actieplan opgesteld om de financiën in de hand te houden.

Voor het afgelopen jaar had het bestuur een tekort van bijna 2.000 euro begroot. Dat is uiteindelijk bijna op het dubbele uitgekomen: iets meer dan 5.775 euro. Daarnaast moesten er nog voor 1.625 euro

aan 'oude' rekeningen voor 2005 worden betaald. Om dat allemaal te bekostigen moet de NVLJ het eigen vermogen aanspreken. Dat slinkt tot krap 27.000 euro.

Nog meer verliezen

Dat eigen vermogen teert verder in, want ook voor het lopende jaar en voor 2008 rekt het bestuur op een negatief resultaat. Dit ondanks een verhoging van de contributie voor het komend jaar met 3 euro naar 52,50 euro. Over die verhoging moeten de leden nog beslissen tijdens de jaarvergadering op 12 september in Ellecom. Het bestuur acht een grotere verhoging niet gewenst, want dat doet

afbreuk aan de activiteiten. Een aanzienlijke besparing is mogelijk door de nieuwsbrief Netwerk niet meer per post te versturen. Het bestuur kiest daar niet voor vanwege de waarde en de bekendheid van een gedrukt exemplaar. Een gemailde nieuwsbrief verdwijnt volgens het bestuur te snel onder het maaiveld.

Gebruikelijk

Het werken met een negatieve begroting is al jaren gebruikelijk. De ledenvergadering accepteerde dat omdat het eigen vermogen aan de forse kant is. Intereren was niet zo erg. *Lees verder op pagina 5*

Opinie

‘IFAJ verlangt van potentiële leden meer dan het kan bieden’

Hoe kan een journalistenvereniging die persvrijheid beoogt nieuwe leden weigeren omdat zij in hun werk worden belemmerd, terwijl voorlichters wier taak het is journalisten te beïnvloeden, zonder discussie kunnen toetreden?

De IFAJ heeft een nogal merkwaardige verhouding met persvrijheid. Wanneer een nieuwe nationale organisatie zich wil aansluiten, dient het land waar de journalisten zich bevinden vrijheid van pers te kennen. Maar het zijn juist de journalisten die niet helemaal vrij zijn in eigen land, die steun van collega's uit het buitenland nodig hebben. Een lidmaatschap van de IFAJ blijkt echter een heikele kwestie. Zo bezorgen Russische landbouwjournalisten de IFAJ hoofdbrekens. De federatie wil hen de rug niet toekeren. Dat siert hen. Maar een lidmaatschap gaat vooralsnog te ver, want de Russische overheid kan wel eens verkeerde conclusies over hun eigen persvrijheid trekken uit een lidmaatschap van de Internationale Federatie.

Tweeslachtig

Zo'n vaart zal dit niet lopen. De IFAJ hoeft zich zoveel allures niet aan te meten wanneer het zelf nogal tweeslachtig omspringt met de persvrijheid. In hun statuten verwijst de IFAJ naar de principes van het International Press Institute (IPI). Onafhankelijkheid blijkt daar een belangrijk grondbeginsel. Terecht. Want iemand is pas helemaal vrij, wanneer hij onafhankelijk is. En juist aan die onafhankelijkheid schort het binnen de organisatie. Wanneer de federatie zo'n principieel punt kan maken van Russische vakbroeders, zou het haar hoofd eens moeten breken over het lidmaatschap van voorlichters en woordvoerders. Zij leveren waardevolle

informatie, maar een journalist mag nooit vergeten dat het hun taak is het werk van de journalist te beïnvloeden.

Natuurlijk hoeft een onafhankelijk journalist zich aan het lidmaatschap van voorlichters binnen de organisatie niets gelegen te laten liggen. De NVLJ is het levende bewijs dat journalisten en voorlichters uitstekend gezamenlijk kunnen optrekken en een bloeiende vereniging kunnen vormen. Dat kan ook prima op internationaal vlak, getuige de IFAJ. Maar we moeten dan ook naar de buitenwereld niet principieel doen over persvrijheid.

Kritisch kijken

Doen we dat wel, dan moeten we ons een andere attitude aanmeten. Zeker wanneer het een internationale club van journalisten uit vrije landen betreft. Wanneer de IFAJ daadwerkelijk een punt wil maken van persvrijheid, dan is het haar morele plicht om vanuit deze comfortabele positie de handen ineen te slaan met de Russische vakbroeders.

Wanneer de IFAJ de principes van het IPI daadwerkelijk wil respecteren, moet het de eigen organisatie eerst eens kritisch onder de loep nemen. Bij een aangepast lidmaatschap zouden we eerder moeten denken aan hen die het werk van de journalist beïnvloeden, dan aan de journalist die wordt beïnvloed. De IFAJ zou bijvoorbeeld veel kunnen leren van de structuur van de Belgische Vereniging van Landbouwjournalisten.

Marc van der Sterren

Vervolg van pagina 4

Bovendien bleek achteraf steeds dat er een serie meevallers was, waardoor het allemaal reuze meeviel. Dat kwam onder meer doordat een aantal instanties 'vergat' om een rekening naar de NVLJ te sturen, bijvoorbeeld voor het verzenden van de nieuwsbrief. Die vlieger ging in 2006 niet meer op. De volledige kosten kwamen op het bordje van de NVLJ. Tegelijkertijd gingen de inkomsten omlaag onder meer door een dalend aantal leden. Om dat tij te keren zet het bestuur in op het versterken van een belangrijke activiteit

- de Alfred van Dijkprijs - en op het verhogen van de bekendheid van de NVLJ. Daarvoor zijn brochures gemaakt over de prijs en over de NVLJ zelf, is de opzet van de prijs veranderd en zijn er meer activiteiten ontplooid (onder meer het Journalistencafé). Het resultaat is dat de animo voor de prijs sterk is gegroeid, dat het ledental toeneemt en er meer activiteiten zijn. Keerzijde van de medaille is een negatief saldo. Het bestuur heeft er bewust voor gekozen deze grotendeels eenmalige uitgaven toch te doen. De cost gaat immers voor de baet uit.

Actieplan

Toen duidelijk werd dat de NVLJ een behoorlijk tekort in 2006 realiseerde, heeft het bestuur een intern actieplan opgesteld. Het komt erop neer, dat de uitgaven strakker in de hand worden gehouden. Gezocht wordt naar besparingen, bijvoorbeeld Netwerk samen met uitnodigingen voor vergaderingen versturen. Voor extra activiteiten, zoals de Alfred van Dijkprijs, zoekt het bestuur naar andere inkomstenbronnen: sponsoring. Het doel is om uitgaven en inkomsten met elkaar in de pas te laten lopen.

Polderen in Koudum



Er werd tweemaal geschiedenis geschreven op 5 juni in Café Spoorzicht in het Friese Koudum. Het was de eerste keer dat het Journalistencafé van de NVLJ afdaalde (in dit geval omhoog klom) naar de regio én men was het redelijk met elkaar eens rond de tap. Een zeldzaamheid in dit etablissement, als we de anekdotes van 'streekinboorling' Willem Stegenga mogen geloven. En hij kan het weten, want de uitbaatster was een nicht van zijn moeder.

'Omkijken naar de historie of juist de blik op de toekomst?' Over deze stelling (al lijkt het me meer een vraag) zouden Hylke Speerstra en Eric de Lijster de degens kruisen. Maar de confrontatie bleef uit, constateerde Pieter Bos enigszins

teleurgesteld na afloop. Oké, er kwam geen harde algemene eindconclusie boven tafel, maar verder was men eigenlijk redelijk eensgezind. 'Polderen' in optima forma, daar in Koudum.

De Oerpolder

Koudum ligt dan ook vlakbij It Heidenskip, waarover het boek 'De Oerpolder' van Hylke Speerstra gaat. Een beschrijving van een overwegend agrarische gemeenschap, decennia geleden. Speerstra: "Ik doe niet aan historie, maar aan herinneringen." En daarbij gelden andere maatstaven dan in de journalistiek. "Ik schreef niet alleen op wat ze zeiden, maar ook wat ze dachten."

Maar heeft het zin scherven op te graven die eens een pot vormden? Kennelijk wel, want ook Eric de Lijster, hoofdredacteur van diverse Agrio-bladen, begon zijn betoog met een duik in zijn familiegeschiedenis in de Hoeksche Waard. Via een omweg belandde hij uiteindelijk bij Pig Business, een recente uitgave van Agrio die zich richt op de 5.000 grootste varkenshouders van Nederland. Een krappe bladformule, waar diepgang gaat boven human interest. Omkijken naar het verleden is voor deze groep alleen interessant als het vandaag iets oplevert,

aldus De Lijster. Elke journalist moet echter enig historisch besef hebben, meent Bianca Domhof. Bijval van De Lijster: "Dat heb je nodig om de lezer duiding te kunnen geven." En toen dreef de discussie af naar papier versus internet.

Pijnlijk

Oral history, zoals Speerstra hanteert, is volgens Pieter Bos ontzettend belangrijk voor een juist realiteitsbesef in een maatschappij. Echter, wegvluichten in het verleden uit angst voor de toekomst is gevaarlijk, beaamde ook Speerstra. Maar soms is het heden al pijnlijk genoeg. NVLJ-lid Ida Hylkema, inwoner van It Heidenskip, verklapte dat in het hele dorp met spanning wordt uitgekeken naar deel 2 van 'De Oerpolder', die Speerstra aan het schrijven is. "Dat gaat vooral over de mensen die nu nog leven." Er zijn familiedrama's genoeg in It Heidenskip. "Hoe ga ja daar mee om?" Met clementie, verzekerde Speerstra, die na afloop gesigeneerde exemplaren van 'De Oerpolder' te koop aanbood. Want zelfs Speerstra moet aan de toekomst denken.

Wouter Mooij

Opinie

Schattig, maar amateuristisch

In Boerderij (jaargang 92, nummer 47, 21 augustus 2007, pagina 11) staat een foto die is gemaakt tijdens een door LTO-Noord en VVV georganiseerde fietstocht in Drenthe. Langs de route konden de deelnemers enkele agrarische bedrijven bezoeken. Fotograaf Harry Tielman was erbij. Hij fotografeerde in opdracht van de redactie een aantal fietsers vanuit de melkstal van de familie Warringa in Nooitgedacht. De kop van het bijschrift luidt: MKZ-zorgen, toch fietsers.

Twee pagina's verderop trekt de commentator van Boerderij, in dit geval hoofdredacteur Marcel Henst, flink van leer tegen de familie Warringa. Hij begint aardig. Fietstochten van boer naar boer, het levert mooie plaatjes op en is daarom goed voor het imago van de melkveehouderij. Aangenaam en nuttig. "Maar ook erg

riskant," betoogt de commentator vervolgens. Melkveehouders zouden het in tijden van dreigend MKZ-gevaar uit hun hoofd moeten laten om bezoekers te ontvangen. Henst ziet een groot verschil met de varkenssector. "Varkenshouders laten het wel uit hun hoofd om honderden burgers door hun kraamkamers te laten kuieren. Laat staan dat ze die uitzwaaien en hun de route naar de volgende boerderij wijzen." Dat toont de professionaliteit van de varkenshouders, aldus het commentaar van Boerderij.

Geert Wilders

Maar hoe zit het eigenlijk met de professionaliteit van de redactie van dit weekblad. Wel een fotograaf opdracht geven om een foto te maken op een melkveebedrijf om de arme boer in kwestie vervolgens te betichten van amateuristisch en riskant

gedrag. Dat doet toch een beetje denken aan de kwestie Geert Wilders. Wilders schreef deze zomer een opinieartikel in de Volkskrant waarin hij betoogde dat de Koran verboden moest worden. De redactie van de Volkskrant nam het artikel likkebaardend in haar kolommen op. Om de politicus vervolgens in het hoofdredactionele commentaar neer te zetten als een dwaze die de weg kwijt is. Terug naar Boerderij. De commentator omschrijft de fietstocht als "schattig", "riskant" en "niet professioneel". Die kwalificaties gelden in versterkte mate voor de redactie van het vakblad. Het feit dat alle fotografen van de uitgever van Boerderij een e-mail hebben ontvangen waarin hen wordt gesommeerd om deze weken bedrijfskleding en laarzen aan te trekken tijdens bedrijfsbezoeken doet daar niets aan af. Aart van Cooten

De Wissel

Ed Asscheman, voorheen als productie-coördinator werkzaam bij uitgeverij Roodbont, is sinds 1 augustus actief bij detachingsorganisatie Romae in Utrecht (www.romae.nl). Vanuit die functie is hij gedurende vijf maanden gedetacheerd bij het Waterschap De Dommel in Boxtel als Adviseur digitale media.

Bij communicatiebureau Imagro is het adviesteam uitgebreid met senior communicatieadviseur **Jos Caubo**. Hij heeft hiervoor diverse directiefuncties gehad bij onder andere het VVV Noord- en Midden-Limburg.

John Janssen is bij Imagro gestart als copywriter. Hij werkte onder meer bij Omroep Brabant als medewerker marketing en pr, en als communicatieadviseur voor het College van B&W bij de gemeente Eersel.

Het creatieteam van Imagro is versterkt met **Daan Smit** als vormgever grafisch/digitaal. De laatste jaren werkte hij bij Mediaeval ontwerpers (interactieve en lineaire publicaties).

Paul Willemse is per 1 augustus bij Imagro gestart als senior communicatieadviseur. Hiervoor werkte hij bij Arcadis als projectleider, bij de provincie Limburg en bij het ministerie van landbouw.

Bij de redactie van het Agrarisch Dagblad is **Laura Lenderink** als verslaggeefster aan de slag gegaan.

Jan Engwerda heeft bij deze redactie zijn post als verslaggever intensieve veehouderij omgewisseld voor verslaggever akkerbouw.

Tjitske Ypma, verslaggeefster bij deze krant heeft deze redactie verlaten en zich als zelfstandig journalist gevestigd.

Ivonne de Thouars werkt sinds kort bij communicatiebureau Jeen. Eerder was zij onder meer hoofdredacteur van enkele vakbladen in de retail.

COLOFON

Redactie

Aart van Cooten
Anton Logemann
p/a "Citaat"
Postbus 39
6800 AA Arnhem
E: post@citaat.nl
T: 026 - 3241130

Bestuur

Hans Siemes (voorzitter)
T: 0316 - 265704
F: 0316 - 281900
E: Hanssiemes@planet.nl

Realisatie

Marga van Haeringen
Opraappers Communicatie bv
E: info@opraappers.nl
T: 0314 - 340640



GREEN hybride marketing zoekt marketingcommunicatieadviseurs

GREEN hybride marketing is een gespecialiseerd marketing- en communicatiebureau voor de agribusiness. GREEN heeft een model ontwikkeld waarbinnen 100% agri knowhow wordt gekruist met 100% topcreativiteit uit de consumentenmarkt. We noemen dat **hybride marketing**, omdat het geheel hier duidelijk meer oplevert dan de som der delen. Het bureau is opgericht in 1994 en werkt op dit moment onder andere voor Pfizer Animal Health, DSM Nutritional Products, BASF AGRO, HAIFA Chemicals Europe, Stichting Varkens in Zicht, en Vencomatic. Kijk ook op www.addinggreen.nl

De unieke formule 'hybride marketing' werkt en wordt door steeds meer merken en organisaties in de (internationale) agribusiness ontdekt. Daarom zoeken wij op korte termijn marketingcommunicatieadviseurs met minimaal HEAO communicatie én 'green roots', bij voorkeur in de plantaardige sector. **Interesse? Overtuig ons!**

GREEN hybride marketing

T.a.v. Stef Beerens
Postbus 75
5275 ZH Den Dungen

Hoidonksestraat 11
5275 HV Den Dungen

E: stef@addinggreen.nl
T: 073-5039470

Vragen naar Stef Beerens

Functie-eisen

- ✦ Minimaal een voltooide HEAO-communicatie opleiding
- ✦ 2 à 3 jaar ervaring in een soortgelijke functie is een pré, bij voorkeur in de tuin- of akkerbouw
- ✦ Opgegroeid op een tuin- of akkerbouwbedrijf is een echte pré!
- ✦ Goed in Engels is absoluut een must, gezien onze vele internationale contacten
- ✦ Gevoel voor het schrijven van aansprekende long en short copy
- ✦ Karakter: humor, hands-on, vindingrijk, ambitieus

hybride marketing

GREEN.